U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **nezl. O. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2003, č. j. 46 Az 787/2003 - 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se **o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá přezkoumání shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2, resp. § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) a současně bylo vysloveno, že na stěžovatelku se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 tohoto zákona.

Stěžovatelka v kasační stížnosti rovněž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že rozsudek Krajského soudu v Praze byl stěžovatelce (její zákonné zástupkyni) doručen dne 6. 12. 2003 a kasační stížnost podala stěžovatelka osobně dne 10. 12. 2003, tzn. v zákonem stanovené lhůtě. V kasační stížnosti stěžovatelka mimo jiné požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud proto stěžovatelce zaslal formulář – „Vyjádření o osobních, výdělkových, majetkových poměrech pro účely posouzení důvodnosti žádosti o ustanovení právního zástupce“ a stanovil desetidenní lhůtu pro jeho vyplnění. Krajský soud shledal, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě vyplněný formulář Krajskému soudu v Praze nezaslala, tedy neosvědčila své majetkové a jiné

poměry a usnesením rozhodl, že stěžovatelce se právní zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovuje. Z důvodu, že podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie, vyzval Krajský soud v Praze stěžovatelku usnesením ze dne 27. 8. 2004, č. j. 46 Az 787/2003 - 39 k tomu, aby si pro řízení o kasační stížnosti ustanovila právního zástupce, nemá-li sama vysokoškolské vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie, k čemuž jí stanovil lhůtu 14 dnů od doručení usnesení. V označeném usnesení byla stěžovatelka současně poučena o tom, že neuposlechne-li ve stanovené lhůtě výzvy soudu, bude její kasační stížnost odmítnuta.

Ze spisu vyplývá, že označené usnesení Krajského soudu v Praze bylo z důvodu, že stěžovatelka (její zákonná zástupkyně) nebyla na uvedené adrese zastižena, uloženo dne 2. 9. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) platí, že nebyl-li adresát písemnosti (neurčené do vlastních rukou) zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si písemnost do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se o uložení nedozvěděl. Protože však poslední den lhůty, 5. 9. 2004, připadl na neděli, považuje se za poslední den lhůty (den doručení) v souladu s § 40 odst. 3 věta první s. ř. s. následující pracovní den, tedy pondělí 6. 9. 2004.

Stěžovatelka, jak vyplývá ze spisu, ve stanovené lhůtě nedoložila, že je zastoupena advokátem, resp. že by měla vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Tato skutečnost brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud uvádí, že krajský soud nepostupoval správně, pokud vyžadoval v případě nezletilé žalobkyně – dítěte – potvrzení o jejích majetkových poměrech, neboť v případě dítěte lze splnění podmínky pro osvobození od soudních poplatků vždy bez dalšího předpokládat. I když je postup a usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o ustanovení zástupce, zatíženo touto vadou (v případě nezletilé žalobkyně může být zástupce pro řízení o kasační stížnosti ustanoven soudem bez dalšího), nelze z této skutečnosti pro stěžovatelku ničeho vytěžit, neboť uvedené usnesení je v právní moci a nebyla proti němu podána kasační stížnost. Na výzvu soudu, aby si stěžovatelka prostřednictvím zákonné zástupkyně sama zvolila advokáta, stěžovatelka nereagovala.

Stejně tak skutečnost, že spis obsahuje včasně zákonnou zástupkyní stěžovatelky vyplněný formulář, kterým osvědčila své majetkové poměry (Nejvyššímu správnímu soudu byl krajským soudem doplněn dodatečně), nemůže ovlivnit závěr o tom, že stěžovatelka

nedoložila, že je zastoupena advokátem, neboť, jak již bylo výše uvedeno, stěžovatelka kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze, jímž byla její žádost o ustanovení zástupce zamítnuta, kasační stížností nenapadla.

Stěžovatelka v posuzované kasační stížnosti rovněž navrhovala, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s., resp. žádala o veřejné projednání věci. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud těmito návrhy již zabývat nemohl, a také se jimi nezabýval.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. 12. 2004

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu